

2249 1. Beh. af Lovf. ang. Mebd. af Konc. p. Anl. af forst. Sideb. t. de jydsk-fynske Statsb. 2250

J. A. Hansen: For ikke mange Aar siden tillod jeg mig at rette en Forespørgsel til den da-værende Indenrigsminister angaaende Anlægget af en Sernbane fra Svendborg til Odense, og han udtalte da, at, naar de Baner, som det allerede var besluttet at anlægge for Statens Regning, vare komne saa vidt, at man kunde tænke paa nye Baner, havde han den Mening, at en Bane fra Svendborg til Odense vilde være den første, der maatte komme paa Dntale. Imidlertid har denne Sag ligget hen, og da man nu forsaavidt vil lægge Sagen i private Hænder, maa man antage, at den Tanke er opgiven, at Staten skulde anlægge en saadan Bane mellem Odense og Svendborg. Jeg tror, det vilde have været rettest, om den høitærede Minister havde fulgt sin Jorgængers Mening og havde søgt at bringe en Statsbane i Stand imellem Svendborg og Odense, thi en saadan vilde vistnok kunne betale sig, naar den over Odense kom i Forbindelse med Statens øvrige Baner; men Forslaget er nu ikke fremkommet i den Skikkelse. Jeg kan slutte mig til den ærede foregaaende Taler, der sagde, at han forsaavidt det ikke maatte lykkes ved private Midler at faae disse Baner anlagte, maatte anse det for en Selsølsøge, at Staten i Konsekvens med, hvad den allerede har foresat sig, maatte træde til og anlægge disse Baner; men derfor er det ikke min Mening, at man skulde modsætte sig dette Lovforslag, forsaavidt den Bane angaar, der er opført under Litra a. Jeg ser ikke af Motiverne, at der er stet Tilbud eller nogen Oplysning om, at der er private Midler tilstede, som ville træde til ved Anlægget af de Baner, der ere nævnte i dette Lovforslag, og det forekommer mig derfor — jeg siger udtryffeligt, det forekommer mig — at den høitærede Minister er kommen noget for tidlig med dette Lovforslag. Det forekommer mig, at Lovgivningsmagten burde vente, indtil der allerede forelaa saadanne Takta, at vi kunde gaa ud fra, at der var noget Virkeligt at bygge paa med Hensyn til de private Midler, der maa komme tilstede, inden man kom til at behandle et saadant Lovforslag. Det kan jo være, at der foreligger saadanne Tilbud — jeg taler derfor ogsaa ube- stemt derom — og jeg gaar ud fra, at Thinget vil nedsette et Udvalg, for hvilket det da er muligt, at den høitærede Minister kan oplyse, at der er saadanne sikke Tilbud tilstede, eller for hvilket han i det Mindste kan give Oplysninger om, at der i de paagældende Egne er en saadan Interesse tilstede for disse Baner, at det kan være rigtigt at gaa videre med Lovforslaget. Dette

vil jo snart vise sig, men mig forekommer det, at hvis det ikke skulde være Tilfældet, er Lovforslaget kommet for tidlig. Jeg hørte antyde — saavidt jeg erindrer, var det af den første Taler i Dag (Bønløkke) — at der foreligger forskellige Tilbud fra Grenaa, og det viser sig altsaa, at den ærede Minister der har hørt Noget at bygge paa med Hensyn til sit Forslag; men det vil jo, som sagt, nærmere vise sig, inden Loven kommer til anden Behandling. Jeg mener ogsaa, at Sagen er tagen altsor almindeligt med Hensyn til disse tre Baner, idet Lovforslaget tager dem fuldstændig paa en og samme Maade. Det er aabenbart, at der i flere Henseender er saa stor Forskel mellem Anlægget af disse forskellige Baner, at der maatte træffes forskellige Bestemmelser, maa tages forskellige Hensyn overfor dem; det vil ikke passe lige godt at tage de samme Hensyn alle Steder. Jo mere almindelige disse Hensyn ere, desto bedre kunne de jo passe paa samtlige Forhold, og derfor er det vel ogsaa, at Bestemmelserne ere givne i meget store Træk, hvad der maaske har været nødvendigt for at kunne indordne samtlige tre Baner under de samme Bestemmelser. Det forekommer mig imidlertid, at det kunde være ønskeligt for Lovgivningsmagten at se noget nærmere paa Bestaffenheden af de enkelte Baner, om hvilke her er Tale, og derefter maaske at træffe forskellige Bestemmelser for de forskellige Baner. Jeg tænker herved navnlig paa Statens Tilbud. Derfor der var Tale om at give disse Entrepriser i Privates Hænder uden Tilskud fra Staten, kunde jeg forstaa, at man tog det hele Forhold paa en mere almindelig Maade, men naar Staten skal yde sit Tilskud, forekommer det mig, at man maa se nøiere til, hvad Bestaffenheden af de enkelte Baner angaar. Nu ser jeg vel, at Tilskudet staar opført med indtil 40,000 Rb. pr. Mil, men det kunde jo være, at det ved nærmere Overveelse viste sig, at en eller anden af disse Baner kun kunde bygges ved et Tilskud af 50,000 Rb. pr. Mil, medens en anden af Banerne maaske kun krævede et Tilskud af 20,000 Rb. pr. Mil for at komme i Stand. Sætter man imidlertid „indtil 40,000 Rb.“, vide vi jo, at det vil være omtrent det Samme, som om der stod „40,000 Rb.“, thi man vil da ganske naturlig sige til sig selv: Vi kunne faae de 40,000 Rb., og det er derfor ikke værd at forlange mindre. Var der derimod et Spilleum — jeg forudsætter som en Mulighed, at dette lod sig gjøre; men noget Sikker kan der jo ikke for Diebliffet siges derom — saa vilde maaske en eller anden